हयग्रीवावतारमाह सत्रइति अथोइत्यर्थांतरे सएवसाक्षाद्भगवान् ममब्रह्मणःसत्रेयज्ञेहयशीर्षाआस तपनीयंसुवर्णंतद्वद्वर्णोयस्य छंदोमयःवेदमयःतद्विधेयायेमखाःतन्मयः अमृतमयइतिवापाठः मखैर्यजनीयाअखिलादेवतास्तदात्माच अस्यश्वसतःश्वासंमुंचतोनस्तःनासापुटात् उशतीःउशत्यःकमनीयावेदलक्षणावाचोबभूवुः ॥११॥ मत्स्यावतारमाह मत्स्योभाविनावैवस्वतेनमनुनादृष्टः क्षोणीमयःपृथ्वीप्रधानःतदाश्रयइत्यर्थःअतएवनिखिलजीवनिकायानामाश्रयः मेमुखाद्विस्रंसितान्गलितान् वेदस्यमार्गान् वेदानादाय तत्रयुगांतसलिलेविजहारहर्षेण ॥ १२ ॥ कूर्मावतारमाह क्षीरोदधौकच्छपवपुःसन् गोत्रंमंथनार्थंमंदरगिरिंपृष्ठेनधृतवान् कदाअमृतलब्धयेक्षीराब्धिमुन्मथ्नतांसताम् निद्रायाःक्षणःअवसरः

सत्रेममासभगवान्हयशीरषाऽथोसाक्षात्सयज्ञपुरुषस्तपनीयवर्णः ॥ छंदोमयोमखमयोऽखिलदेवतात्मावा
चोबभूवुरुशतीःश्वसतोऽस्यनस्तः ॥ ११ ॥ मत्स्योयुगांतसमयेमनुनोपलब्धःक्षोणीमयोनिखिलजीवनि
कायकेतः ॥ विस्रंसितानुरुभयेसलिलेमुखान्मेआदायतत्रविजहारहवेदमार्गान् ॥ १२ ॥ क्षीरोदधावमरदान
वयूथपानामुन्मथ्नतामम्रतलब्धयआदिदेवः ॥ पृष्ठेनकच्छपवपुर्विदधारगोत्रंनिद्राक्षणोऽद्रिपरिवर्तकषाण
कंडूः ॥ १३ ॥ त्रैविष्टपोरुभयहासनृसिंहरूपंकृत्वाभ्रमद्भ्रुकुटिदंष्ट्रकरालवक्त्रम् ॥ दैत्येंद्रमाशुगदयाऽभिपतंतमा
रादूरौनिपात्यविददारनखैःस्फुरंतम् ॥ १४ ॥ अंतःसरस्युरुबलेनपदेगृहीतोग्राहेणयूथपतिरंबुजहस्तआर्तः ॥
आहेदमादिपुरुषाखिललोकनाथतीर्थश्रवःश्रवणमंगलनामधेय ॥ १५ ॥ श्रुत्वाहरिस्तमरणार्थिनमप्रमेयश्च
क्रायुधःपतगराजभुजाधिरूढः ॥ चक्रेणनक्रवदनंविनिपात्यतस्माद्धस्तेप्रगृह्यभगवान्कृपयोज्जहार ॥ १६ ॥

उत्सवोवायस्यसः निद्रावसरःकुतस्तत्राह अद्रेःपरिवर्तःपरिभ्रमएवकषाणः कषणं घर्षणंसुखप्रदोयस्यां साकंडूर्यस्यसः यद्वा अद्रिपरिवर्तएवकषःकषणंतेन अणिति अपयातीति कषाणा कंडूर्यस्य ॥ १३ ॥ श्रीनृसिंहावतारमाह त्रैविष्टपादेवाः तेषामुरुभयंहंतीतितथासभगवान् कथंभूतम् भ्रमंत्योभ्रुकुट्योदंष्ट्राश्चयस्मिन्तत् करालंवक्त्रंयस्मिन्तत् दैत्येंद्रंस्फुरंतमारात्समीपएवगदयाउपलक्षितमभिपतंतंनखैर्विददार ॥ १४ ॥ हरिसंज्ञकावतारमाह अंतरितियुगुलेन गजयूथस्यपतिः तीर्थरूपंश्रवोयशोयस्यसतीर्थश्रवाः हेतीर्थश्रवः श्रवणेनैवमंगलंनामधेयंयस्यसः ॥ १५ ॥ तद्वचनंश्रुत्वाशरणार्थिनंतंहस्तेशुंडायांप्रगृह्य किंकृत्वा नक्रस्यग्राहस्यवदनंविनिपात्यविदार्यतस्मात्तद्वदनात् ॥ १६ ॥